

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1866-ҳадис

1866/5478 – عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُشَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنَّا بِأَرْضِ قَوْمٍ أَهْلِ الْكِتَابِ، أَفَنَأْكُلُ فِي آبِيئِهِمْ؟ وَبِأَرْضِ صَيْدٍ، أَصِيدُ بِقَوْسِي، وَبِكَلْبِي الَّذِي لَيْسَ بِمُعَلِّمٍ، وَبِكَلْبِي الْمُعَلِّمِ، فَمَا يَصْلِحُ لِي؟ قَالَ: «أَمَّا مَا دَكَرْتَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: فَإِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَهَا فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا، وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاعْسِلُوهَا كَلُوا فِيهَا. وَمَا صِدَّتْ بِقَوْسِكَ فَلَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ، وَمَا صِدَّتْ بِكَلْبِكَ الْمُعَلِّمِ فَلَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ، وَمَا صِدَّتْ بِكَلْبِكَ غَيْرِ مُعَلِّمٍ فَأَدْرَكَتْ دَكَاةُ فَكُلْ».

1866.5478. Абу Саълаба Хушаний розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Эй Аллоҳнинг Набийси, биз аҳли китоб қавмининг еридамиз. Уларнинг идишларида еяверамизми? Яна ов еридамиз, камоним билан, ўргатилган ва ўргатилмаган итим билан ов қиламан, менга нималар дуруст бўлади?» дедим. У зот шундай дедилар: «Аҳли китоб(ларнинг идиши) хусусида айтганингга келсак, агар шундан бошқасини топсангиз, унда еманглар, топмолмасангиз, уни ювинглар ва унда еяверинглар. Аллоҳнинг исмини зикр қилиб, камонинг билан овлаганингни еявер. Аллоҳнинг исмини зикр қилиб, ўргатилган итинг билан овлаган нарсангни ҳам еявер. Ўргатилмаган итинг билан овлаганингни эса сўйишга улгуриб қолсанг, еявер».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

